

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Economic	اقتصادی
----------	---------

بازتایپ از: لاله هوادار (سازمان انقلابی افغانستان)

۲۱ می ۲۰۱۲

ارزش اضافی نسبی

دومین روش افزایش ارزش اضافی، کاستن زمان کار لازم، با ثابت نگهداشتن طول روزانه کار است، به طوری که مقدار زمان کار اضافی، به آن وسیله افزایش یابد. این امر چگونه صورت می گیرد؟

نخست یاد آور می شویم که ارزش نیروی کار به وسیله مقدار کاری که باید در تولید اسباب معاش کارگر صرف شود، تعیین می گردد. اگر در بازده تولیدی کار، در صناعی که کالا های مصرفی تولید می کنند، افزایشی حاصل شود، ارزش این کالا ها کاهش می یابد. نتیجه این امر کاهشی در ارزش نیروی کار و در نتیجه کاهش در زمان کار لازم، خواهد بود و این امر افزایش زمان کار اضافی به حساب خواهد آمد.

فرض کنید یک روزانه کار ۱۰ ساعته به ۵ ساعت زمان کار لازم و ۵ ساعت زمان کار اضافی تقسیم شده باشد. حال فرض کنید در نتیجه افزایش بازده تولیدی کار، زمان کار لازم از ۵ ساعت به ۳ ساعت کاهش یابد. بنابراین، واضح است که زمان کار اضافی از ۵ ساعت به ۷ ساعت افزایش خواهد یافت. درجه استثمر (یا نرخ ارزش اضافی) با آن که طول روزانه کار تغییری نیافته است، ترقی خواهد کرد. در چنین موردی روزانه کار را می توان به صورت زیر نشان داد:

۵ ساعت	۵ ساعت
زمان کار اضافی	زمان کار لازم

و نرخ ارزش اضافی که به صورت فیصدی نمایش داده می شود، برابر خواهد بود با:

$$s = \frac{5}{5} \times 100\% = 100\%$$

۷ ساعت	۳ ساعت
زمان کار اضافی	زمان کار لازم

و نرخ ارزش اضافی برابر خواهد بود با:

$$s_0 = \frac{7}{3} \times 100\% = 233\%$$

در مثال ما نرخ ارزش اضافی نه در نتیجه افزایش مطلق ساعات کار روزانه، بلکه در نتیجه تغییر نسبت بین زمان کار لازم و زمان کار اضافی، از ۱۰۰ فیصد به ۲۳۳ فیصد افزایش یافته است. ارزش اضافی ای که از کاهش زمان کار لازم و افزایش متناسب زمان کار اضافی، در نتیجه افزایش بازده تولیدی کار به وجود می آید، ارزش اضافی نسبی نامیده می شود. تحت بعضی شرایط، سرمایه داران ارزش اضافی فوق العاده نیز به دست می آورند.

ادامه دارد...

بر گرفته از کتاب علم اقتصاد، نوشته ای: پ نیکی تین